

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 495/2016
28.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ш., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.С., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/16 од 24.02.2016. године, у седници већа одржаној 28.06. 2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ш., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/16 од 24.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 289/12 од 25.11.2015. године, окривљени М.Ш. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од две године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и два месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 26.05.2011. године до 21.07.2011. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове судског паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/16 од 24.02.2016. године одбачена је, као неблагоприятна, жалба браниоца окривљеног М.Ш., адвоката М.С. изјављена против пресуде Основног суда у Старој Пазови К 289/12 од 25.11.2015. године.

Против наведеног правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/16 од 24.02.2016. године, на основу „члана 483. став 2. ЗКП“, бранилац

окривљеног М.Ш., адвокат М.С., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 74. у вези члана 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијано решење укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање по жалби браниоца окривљеног М.Ш., адвоката М.С., изјављеној против пресуде Основног суда у Старој Пазови К 289/12 од 25.11.2015. године.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду закона одредбу члана 74. Законика о кривичном поступку. Одбрана налази да је доношењем побијаног решења Апелациони суд у Новом Саду повредио право на одбрану окривљеног М.Ш., тиме што је нашао да је жалба његовог браниоца, адвоката М.С. неблагоприятна, иако је иста изјављена у законском року од 15 дана, који је бранилац имао након што му је уручена првостепена пресуда. Овим наводима се, по ставу Врховног касационог суда, суштински указује на повреду одредаба Законика о кривичном поступку које се односе на рачунање рокова, као и друге одредбе ЗКП везане за питање благовремености и дозвољености редовног правног лека, а затим и права окривљеног и браниоца.

Овај суд налази да окривљеном М.Ш. (коме је оптужним актом јавног тужиоца стављено на терет извршење кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ са запрећеном казном затвора од две до 10 година), није повређено право на одбрану, с`обзиром на то да је окривљени, у смислу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП имао браниоца од првог саслушања до правноснажног окончања кривичног поступка и то, ангажованог браниоца - адвоката М.Т., а потом и браниоца по службеној дужности, адвоката Д.С. (по решењу Основног суда у Старој Пазови Су VIII 49-109/15 од 23.06.2015. године), те су супротни наводи у поднетом захтеву браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Међутим, за разлику од браниоца окривљеног који је ограничен одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП у погледу разлога за подношење овог ванредног правног лека, Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости без икаквих ограничења, тј. у свим процесним ситуацијама у којима је повређен кривични закон, дакле и у конкретној ситуацији када су рокови за изјављивање жалбе погрешно рачунати.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.